

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/252/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611210408
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5611210408.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne D. F., nar. XX. X. XXXX, bytom Q. K., I. XXXX/X, zastúpenej Mgr. Martinom Čižmárom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Československej armády 1617/24, proti žalovaným: 1) Stavebnému bytovému družstvu Liptovský Mikuláš, so sídlom Liptovský Mikuláš, Kollárova 3, IČO: 00 222 011, zastúpenému JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova 17 a 2) K. V., nar. XX. X. XXXX, bytom N. XXX/X, okres Q. K., v spore o zaplatenie 2140,77 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh žalobkyne na prerušenie konania sa zamieťa.

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému 1) sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanej 2) sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 10. 2011, sa žalobkyňa a pôvodný žalobca 2) W. F. domáhali voči žalovaným 1) a 2) zaplatenia 2140,77 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 23. 10. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedli, že dňa 28. 10. 2009 vložili na účet žalovaného 1) sumu vo výške 2100 eur a dňa 8. 12. 2009 sumu vo výške 40,77 eura. Uvedené sumy boli zaplatené na úhradu dlhu, ktorý mala mať žalovaná 2) a jej manžel, ich syn Rudolf Flóro, vo výške uvedenej v stave konta správy priestorov zo dňa 14. 9. 2009. Uvedené sumy zaplatili za účelom ochrany vlastníckeho práva žalovanej 2) a v tom čase jej manžela, ich syna, k bytu číslo XX R. X. poschodí vo vchode číslo X bytového domu súpisné číslo XXX C. Q. K., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, nakoľko hrozilo, že bude pre účely úhrady žalovaným 1) tvrdeného dlhu predmetom dobrovoľnej dražby. Uvedená dražba následne bola aj vykonaná, a to dňa 16. 12. 2009 a dňa 24. 9. 2010. Neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby je predmetom súdneho konania, vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/238/2010. Suma by mala pozostávať z nedoplatku na zálohových platbách a zo zmluvnej pokuty podľa zmluvy o výkone správy číslo 105/2003 v znení jej dodatkov, pričom nie je známe, v akej výške suma pozostáva z nedoplatkov na zálohových platbách a v akej výške zo zmluvnej pokuty. Na vyplatenie sumy 2140,77 eura žalovaný 1) nemal právny nárok, a to najmenej do zložky, ktorú mala predstavovať zmluvná pokuta podľa zmluvy o výkone správy, preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Voči žalovanej 2) si nárok uplatnili z opatrnosti, najmä s ohľadom na plynutie premlčacích lehôt nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by súd dospel k záveru, že žalovaný 1) mal právny nárok na vyplatenie sumy 2140,77 eura, bolo by dané bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej 2) v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka, keďže za ňu plnili to, čo mala ako vlastníčka bytu plniť ona, resp.

jej manžel. Žalovanú 2) na vrátenie žalovanej sumy vyzvali listom zo dňa 25. 1. 2011, a to v rozsahu jednej polovice žalobou uplatňovanej sumy.

2. Uznesením zo dňa 16. 2. 2016, číslo konania 10C/252/2011-59, súd konanie o žalobe žalobcu 2) zastavil, nakoľko žalobca 2) vzal podanú žalobu späť.

3. Žalobkyňa na pojednávaní na podanej žalobe trvala.

4. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa a jej manžel plnili za žalovanú 2) a jej manžela dlh, v snahe zabrániť dobrovoľnej dražbe bytu. Žalobkyňa s manželom boli informovaní o dlhu zo strany ich syna a dcéry, ktorá zisťovala okolnosti dlhu. Žalobkyňa s manželom konali spontánne, keďže chceli pomôcť žalovanej 2) s manželom zachrániť byt. Syn žalobkyne určite vedel o tom, že žalobkyňa s manželom budú platiť ich dlh a zrejme aj žalovaná 2) o tom vedomosť mala. Poukázal na to, že súčasťou úhrady, vykonanej žalobkyňou, bol aj nedoplatok vo výške 1344,58 eura za rok 2009, pričom zálohové platby sa stávajú splatnými až k 31. 5. nasledujúceho roka. Pokiaľ bola uhradená uvedená suma v roku 2009, hoci sa mala stať splatnou až v roku 2010, je žaloba voči žalovanému 1) minimálne v uvedenom rozsahu dôvodná. Žalovaná 2) mala prospech z plnenia zo strany žalobkyne. Žalovaná 2) mala s bývalým manželom nerozlučné spoločenstvo, preto bolo možné uplatniť si nárok voči ktorémukoľvek z manželov. Na strane žalovanej 2) vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 2) sama uviedla, že mala vedomosť, že žalobkyňa sa snaží ochrániť ich vlastníctvo k bytu a tomuto konaniu sa nebránila. O úhrade dlhu bola informovaná výzvou zo strany žalobkyne. Keďže v čase plnenia bola žalovaná 2) a syn žalobkyne manželmi, zodpovedali za záväzky spoločne a nerozdielne. Navrhol podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný 1) s podanou žalobou nesúhlasil.

6. Právna zástupkyňa žalovaného 1) namietla nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1). Poukázala na to, že žalobkyňa netvrdila, prečo plnila dlh a v prípade, ak plnila za žalovanú 2) a jej manžela, mala žalovať ich. Uhradená suma predstavuje dlh na službách k 31. 8. 2009, ktorý pozostáva z nedoplatku vyúčtovania za služby spojené s užívaním bytu za rok 2008 vo výške 796,19 eura a nedoplatku na zálohových platbách za rok 2009 vo výške 1344,58 eura. Žalobkyňa mala žalovať toho, za koho plnila, čo mal podľa práva plniť sám, preto nie sú pasívne vecne legitimovaní v konaní. Z podanej žaloby nie je zrejmé, či žalobkyňa plnila z dôvodu daru, pôžičky alebo iného dôvodu. Každá zálohová platba je splatná jeden mesiac vopred, t. j. k poslednému dňu mesiaca predchádzajúceho mesiaca, za ktorý sa zálohová platba platí. Žalobkyňa od začiatku vedela, že platí nedoplatok za svojho syna. Žaloba je nedôvodná aj voči žalovanej 2), z dôvodu nedostatku tvrdení. Poukázala na nesúlad medzi žalobným petítom po zmene strany sporu, keďže žalobkyňa žaluje, aby všetky peniaze, ktoré patrili do jej bezpodielového spoluvlastníctva manželov, boli vyplatené výlučne jej. Žalobkyňa netvrdila, ani nepreukázala existenciu pôžičky vo vzťahu k žalovanej 2) a jej bývalému manželovi. Mohlo sa teda jednať najskôr o darovanie, pričom v takom prípade by nebol dôvod na akékoľvek plnenie. Poukázala na skutočnosť, že nie je dôvod na rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 257 CSP. Navrhla podanú žalobu zamietnuť.

7. Žalovaná 2) s podanou žalobou nesúhlasila.

8. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že sa dozvedeli od svojej dcéry, ktorá bola u žalovaného 1), že ich syn s nevestou majú nedoplatky na byte. Následne to povedali synovi a neveste, dohodli sa, že to za nich zaplatia z toho, čo mali s manželom naštrené. So žalovanou 2) žiadnu zmluvu neuzatvárala. Žalovanú 2) vyzvala, aby jej zaplatila to, čo za ňu uhradili. Nevedela uviesť, či jej syn vedel o tom, že sú nedoplatky, hovorila synovi aj neveste, že je tam dlh, že to za nich zaplatia, aby ich nevyhodili z bytu. Na tom, že dlh za syna s nevestou zaplatia, sa dohodli s manželom. Asi to synovi a neveste povedali, že za nich dlhy zaplatili až vtedy, keď to bolo zaplatené. Povedali staršiemu vnukovi, aby povedal rodičom, že majú dlžoby na byte. Nevedela uviesť, odkiaľ vedeli presné sumy a variabilné symboly, pod akými bolo treba dlh uhradiť, ani ako nadobudla listinný dôkaz - stav konta správy priestorov. So synom sa o dlhoch rozprávali asi až potom, ako dlh zaplatili. S nevestou sa asi o dlhoch nerozprávali.

9. Žalovaná 2) pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že na úhradách spojených s užívaním bytu boli určite dlžoby. Od žalobkyne a jej manžela žiadne peniaze nedostala. So žalobkyňou sa nedohodla, že by mala prevziať dlh na nedoplatkoch, nekomunikovala s ňou o tom. V rokoch 2008 až 2009 mali dlhy na úhradách na bývanie. Z bytu sa odsťahovala ešte pred rozvodom, a to možno dva - tri týždne. Zálohové platby za rok 2009 sa v nejakom rozsahu uhradili. Nevedela uviesť, či bolo zaplatené vyúčtovanie za rok 2008. Má vedomosť od príbuzných rodiny žalobkyne, že žalobkyňa chodila po rodine a zháňala peniaze pre syna. O tom, že dlh na úhradách spojených s užívaním bytu bol uhradený žalobkyňou a jej manželom, sa dozvedela od príbuzných. Dlh za roky 2008 až 2009 neuhradila, predpokladala, že ho uhradila žalobkyňa s manželom z prostriedkov, ktoré si požičali od príbuzných. O úhrade dlhu sa s bývalým manželom nerozprávala. Na výzvu žalobkyne nereagovala. Žiadne výhrady voči úhrade dlhu žalobkyňou a jej manželom nevzniesla, neurobila nič ani potom, ako sa o úhrade dozvedela z listu žalobkyne.

10. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

11. Podľa stavu konta správy priestorov vlastníka bytu W. F., S. XXX/X, Q. K., zo dňa 14. 9. 2009, predstavoval predpis zálohových platieb od februára do septembra 2009 spolu 1344,58 eura, vyúčtovanie za rok 2008 434,63 eura, uhradené bolo spolu 171,93 eura a nedoplatok 2140,77 eura, ku dňu 31. 8. 2009. Dňa 25. 1. 2011 žalobkyňa vyzvala žalovanú 2) na zaplatenie sumy vo výške 1070,40 eura, ktorú za ňu zaplatila dňa 28. 10. 2009 v sume 1050 eur a dňa 8. 12. 2009 v sume 20,40 eura v prospech Stavebného bytového družstva na nedoplatky, ktoré spôsobila, v lehote 30 dní. Uvedenú výzvu žalovaná 2) prevzala 3. 2. 2011. Z potvrdení o pokladničných operáciách mal súd preukázaný vklad žalobkyňou na účet žalovaného 1) dňa 28. 10. 2009 vo výške 2100 eur a dňa 8. 12. 2009 vo výške 40,77 eura. Manželstvo žalovanej 2) a jej manžela bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 11. 2009, číslo konania 7C/161/2009-29. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2009. Z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22. 3. 2016, číslo konania 10C/103/2010-277, v spore žalobcu W. F. proti žalovanému Stavebné bytové družstvo Liptovský Mikuláš, mal súd preukázané, že žalovanému bolo uložené zaplatiť žalobcovi 4037,87 eura, spolu s 9 % úrokom z omeškania od 8. 1. 2010 do zaplatenia, vo zvyšku bola žaloba zamietnutá. Podľa odôvodnenia rozsudku, medzi stranami sporu nebolo sporné, že obchodná spoločnosť Slovenský bytový servis, s. r. o., poukázala dňa 25. 6. 2007 na účet žalovaného sumu 28.4147,-Sk, ktorú žalovaný zaúčtoval na nedoplatok na zálohových platiach k 28. 2. 2007 vo výške 138.507,-Sk, na zmluvnú pokutu vyčíslenú k 31. 1. 2007 vo výške 121.645,-Sk a na úrok z omeškania vo výške 23.995,-Sk. Žalovanému bolo uložené vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške zaplatenej zmluvnej pokuty. Podľa špecifikácie dlhu, ktorý bol uhradený žalobkyňou a jej manželom, pozostával dlh žalovanej 2) a jej manžela vo výške 2140,77 eura z nedoplatku vyúčtovania služieb za rok 2008 vo výške 796,16 eura (predstavujúceho rozdiel medzi celkovými nákladmi na byt vo výške 1675,30 eura a úhradami vo výške 879,14 eura) a nedoplatku na zálohových platiach k 31. 8. 2009 vo výške 1344,58 eura (1516,51 eura suma zálohového predpisu, po odpočítaní vykonanej úhrady vo výške 171,93 eura). Podľa vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu vlastníka, vystaveného na meno W. F., S. XXX/X, Q. K., za obdobie od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 predstavoval nedoplatok 1483,90 eura. Celkové náklady na užívanie bytu predstavovali spolu 50.470,07,-Sk, t. j. 1675,30 eura. Podľa zálohového predpisu uvedeného bytu, platného od 1. 9. 2009, predstavovala výška zálohovej platby za užívanie bytu 141,07 eura, podľa zálohového predpisu účinného od 1. 1. 2009 predstavovala výška zálohového predpisu 171,93 eura. Dňa 20. 1. 2009 bola vykonaná úhrada zálohy vo výške 171,93 eura.

12. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

13. Podľa § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

14. Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku, do právoplatného skončenia konania, vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/103/2010, zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že vec právneho nároku žalovaného 1) je predmetom uvedeného súdneho sporu. Na pojednávaní dňa 7.

9. 2016 právny zástupca žalobkyne návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že je otázne, či žalovaná suma nepozostáva aj zo zmluvnej pokuty, keďže nie je zrejmé, z akých položiek suma, ktorú žalobkyňa, uhradila, pozostáva. Pokiaľ je aj zrejmé, že sa nejedná o totožné plnenie, v spore, vedenom pod sp. zn. 10C/103/2010, ide o právne posúdenie, či prislúchal žalovanému 1) nárok na zmluvnú pokutu alebo nie. Žalobkyňa však nepreukázala, že v spore, vedenom pod sp. zn. 10C/103/2010, sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v prebiehajúcom spore. Predmetom sporu, vedeného pod sp. zn. 10C/103/2010, bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zmluvnej pokuty, ktorá bola uhradená v roku 2007, teda je zrejmé, že sa nemohlo jednať o totožné plnenie, ako plnila žalobkyňa v roku 2009. Navyše, zo špecifikácie dlhu, ktorý žalobkyňa s manželom uhradili, predloženého žalovaným, vyplynulo, že dlh nepozostával zo zmluvnej pokuty, ale len z nedoplatku na vyúčtovaní služieb spojených s užívaním bytu za rok 2008 a nedoplatku na zálohových platbách na služby spojené s užívaním bytu za rok 2009.

15. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

16. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

18. Podľa § 534 Občianskeho zákonníka, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

19. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd, na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa domáhala žalovaného nároku právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť tak, že, spolu s jej manželom, splnili dlh žalovanej 2) a jej bývalého manžela žalovanému 1). Súd nemal preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného 1), ktoré by vzniklo plnením dlhu žalovanej 2) a jej bývalého manžela. Existencia dlhu žalovanej 2) a jej bývalého manžela voči žalovanému 1), ktorý splnila žalobkyňa a jej manžel, bola v konaní preukázaná a žalobkyňa ho napokon (po predložení listinných dôkazov žalovaným 1)) ani nerozporovala. Dlh pozostával z nedoplatku na vyúčtovaní za služby spojené s užívaním bytu za rok 2008 vo výške 796,16 eura (vypočítaného ako rozdiel medzi celkovými nákladmi na byt vo výške 1675,30 eura a úhradami vo výške 879,14 eura) a nedoplatku na zálohových platbách na služby spojené s užívaním bytu za rok 2009 vo výške 1344,58 eura (za mesiace 1,3-8/2009 7 x 171,93 eura + za mesiac 9/2009 141,07 eura). Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by súčasťou uhradeného dlhu bola zmluvná pokuta. Pokiaľ aj poukazoval právny zástupca žalobkyne na nedôvodnosť nároku na úhradu zálohových platieb na služby spojené s užívaním bytu, z dôvodu ich splatnosti až v nasledujúcom kalendárnom roku, súd dôvodnosť uvedenej argumentácie preukázanú nemal. Už zo samotného označenia platby ako „záloha“ je zrejmé, že sa jedná o preddavok na služby spojené s užívaním bytu, ktorý sa platí na uvedené služby vopred. Uvedená skutočnosť vyplýva aj zo zálohového predpisu, ktorý, v súlade so zmluvou o výkone správy, určuje, že záloha je splatná za bežný mesiac mesačne vopred a z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv a § 10 ods. 6 citovaného právneho predpisu, podľa ktorého úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že v prípade vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka je zásadne povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia ten, za koho sa dlh plnil. Podľa ustálenej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 23/2011), ten, kto plnil za iného (dlžníka), má právo požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu plnil. Nie je rozhodujúce, či plnenie bolo poskytnuté so súhlasom dlžníka, no nesmie ísť o situáciu, kedy by bolo plnené proti jeho vôli. Len v prípade plnenia dlhu, ktorý už zanikol, prípadne neexistujúceho dlhu, by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa (napr. rozsudok Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Odo 289/2001). V zmysle citovaných právnych záverov, by žalovaný 1) nebol pasívne

vecne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobkyňa plnila žalovanému 1) existujúci dlh žalovanej 2) a jej manžela, nevzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného 1) ani v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (t. j. plnením bez právneho dôvodu). Súd nemal preukázané, že by k plneniu žalovanému 1) došlo proti vôli žalovanej 2) a jej bývalého manžela ako dlžníkov, čo by zakladalo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 1). Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že s nevestou (žalovanou 2)), aj so synom o dlhu aj o tom, že by dlh za nich zaplatili, hovorili. Následne síce tvrdila, že sa tak asi stalo len prostredníctvom vnuka, asi až po úhrade dlhu, avšak uvedené skutkové tvrdenia, najmä s ohľadom na ich vzájomnú rozpornosť, súd nepovažoval za preukázané. Naopak, z predložených listinných dôkazov, ako aj zo samotnej skutočnosti vykonania úhrady dlhu žalobkyňou a jej manželom mal súd preukázané, že žalobkyňa a jej manžel pred splnením dlhu žalovanej 2) a jej bývalého manžela mali vedomosť o výške dlhu, o čísle účtu, vrátane variabilného symbolu, na ktorý treba dlh zaplatiť, ktoré mohli získať len od samotných dlžníkov, t. j. žalovanej 2), resp. jej bývalého manžela. Žalobkyňa spolu s podanou žalobou predložila listinný dôkaz - Stav konta správy priestorov, vystavený na jej syna, ktorého obsahom bol prehľad dlhu na službách spojených s užívaním bytu k 31. 8. 2009. Hoci pri výsluchu nevedela uviesť, ako uvedený listinný dôkaz nadobudla, je zrejmé, že ho mohla získať len od dlžníkov, t. j. žalovanej 2) a jej bývalého manžela, čo súd považoval za pravdepodobné, najmä vzhľadom na príbuzenský vzťah žalobkyne a bývalého manžela žalovanej 2). Z uvedených skutočností súd vyvodil záver, že minimálne syn žalobkyne mal vedomosť o tom, že žalobkyňa a jej manžel sa rozhodli uhradiť dlh za užívanie bytu.

20. Žalobkyňa sa žalovaného nároku voči žalovanej 2) domáhala právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa bezdôvodne obohatí ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 23/2011: „Táto skutková podstata je naplnená za predpokladu, že ten, kto plnil inému (poskytol mu plnenie, ktoré má majetkovú hodnotu), túto povinnosť nemal a plnil, namiesto toho, kto bol na toto plnenie povinný (t. j. namiesto dlžníka). Predpokladom je, že prijatím plnenia veriteľom zanikol dlh dlžníka. Dlžník, za ktorého bolo plnené, sa tak stáva obohateným na úkor toho, kto za neho veriteľovi plnenie poskytol (uspokojil veriteľovu pohľadávku, prípadne iba čiastočne). Takýmto splnením dlžníkovho dlhu sa jeho majetkový stav neznížil, ako by tomu bolo, pokiaľ by svojmu veriteľovi plnil zo svojho. Obohatený tak získava majetkový prospech v okamihu, keď zanikol jeho dlh.“ Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie však nevzniká, ak plneniu predchádzala dohoda dlžníka a tretej osoby, že dlh za dlžníka splní veriteľovi. Uvedený právny názor vyslovil aj Nejvyšší súd České republiky v uznesení sp. zn. 20 Cdo 2958/2006. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa a jej manžel sa minimálne s bývalým manželom žalovanej 2) dohodli na prevzatí plnenia v zmysle § 534 Občianskeho zákonníka, teda že žalobkyňa a jej manžel zaplatia žalovanému 1) ako veriteľovi spoločný dlh žalovanej 2) a jej bývalého manžela. Dohodou o prevzatí plnenia sa tretia osoba zaväzuje, že splní za dlžníka jeho záväzok voči veriteľovi. Na uzavretie dohody sa nevyžaduje písomná forma a k jej vzniku môže dôjsť aj konkludentne tak, že tretia osoba dlh za dlžníka splní a dlžník uvedené plnenie akceptuje a nenamietá. Žalobkyňa vypovedala, že o dlhu so žalovanou 2) a jej bývalým manželom hovorili, rovnako ako o úhrade dlhu žalovanému 1) žalobkyňou a jej manželom. Potom, pokiaľ aj žalovaná 2) uviedla, že so žalobkyňou o dlhu a jeho úhrade nerozprávala, bola uvedená skutočnosť preukázaná minimálne vo vzťahu k jej bývalému manželovi. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z predložených listinných dôkazov, najmä Stavú konta správy priestorov, ako aj zo samotnej skutočnosti vykonania úhrady dlhu žalobkyňou a jej manželom, tak ako to už bolo súdom vyhodnotené vyššie. Súd mal preukázané, že syn žalobkyne mal bezpochyby vedomosť o tom, že žalobkyňa a jej manžel sa rozhodli uhradiť jeho dlh, a to ešte pred samotným vykonaním plnenia, o čom svedčí najmä spôsob vykonania plnenia na účet žalovaného 1), pričom uvedenú skutočnosť akceptoval a nenamietal. Žalovaná 2) uviedla, že o úhrade dlhu žalobkyňou a jej manželom sa dozvedela od ich príbuzných, keďže žalobkyňa sa pokúšala zabezpečiť prostriedky na úhradu dlhu. Dlh za roky 2008 až 2009 neuhrádzala, predpokladala, že ho uhradila žalobkyňa s manželom z prostriedkov, ktoré si požičali od príbuzných. Po doručení výzvy žalobkyne na úhradu sumy, ktorú žalobkyňa zaplatila, žalovaná 2) skutočnosť úhrady dlhu žalobkyňou akceptovala a žiadnym spôsobom nenamietala. Navyše, podľa právneho názoru súdu, predstavovalo uzavretie dohody o prevzatí plnenia bežnú vec (s prihliadnutím na charakter prevzatého plnenia - dlh za služby spojené s užívaním bytu), ktorú mohol vybaviť bývalý manžel žalovanej 2) samostatne. Keďže súd mal preukázané, že žalobkyňa a jej manžel uzavreli konkludentne s bývalým manželom žalovanej 2) dohodu o prevzatí plnenia, v ktorej sa dohodli, že žalobkyňa a jej manžel zaplatia za bývalého manžela žalovanej 2) a žalovanú 2) ich spoločný dlh žalovanému 1), pričom odplatnosť prevzatia plnenia preukázaná nebola, nevznikol žalobkyňi voči žalovanej 2) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

21. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne, ktorá bola namietaná právnou zástupkyňou žalovaného 1) v súvislosti so skutočnosťou, že plnenie za žalovanú 2 a jej bývalého manžela bolo poskytnuté zo spoločných prostriedkov, patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a jej manžela, súd dôvodnosť uvedenej argumentácie preukázanú nemal. Podľa ustálenej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR 3 Cz 61/88, rozsudok Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 28 Cdo 555/2002), každý z bezpodielových spoluvlastníkov je oprávnený na podanie žaloby na vydanie neoprávnene zadrživanej veci. Preto aj každému z manželov samostatne prislúcha právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z uvedeného dôvodu bola žalobkyňa oprávnená domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia samostatne.

22. Už len okrajom súd uvádza, že, vzhľadom na solidaritu manželov za splnenie spoločných záväzkov, vzniknutých počas trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemusel na strane žalovaných vystupovať aj bývalý manžel žalovanej 2).

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Nakoľko v konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, vznikol im voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania, ktoré im súd priznal v plnom rozsahu. Súd nemal preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania v konaní úspešným žalovaným. Navyše, žalobkyňa uvedené dôvody ani netvrdila a rozhodnúť v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nenavrchovala. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.